

PROFIL

TRO SOM BÄR BORTOM TONÅREN

Foto: Jonas Backman

CARL-HENRIC JAKTLUND »

Journalisten Carl-Henric Jaktlunds bok *Jesus gick vidare och kyrkan står kvar* är ingen bitter uppgörelse med pingströrelsen. Snarare handlar det om den sorg och frustration men också kärlek som han känner över och till rörelsen han fortfarande tillhör.

VÄGEN TILL VUXEN TRO

MÅNGA KYRKOR LYCKAS attrahera barn och tonåringar till verksamheter för de unga. Men när samma unga människor blivit vuxna försvinner de ut ur församlingen. Kvar gapar tomma bänkar i de flesta kyrkor.

Carl-Henric Jaktlund växte upp i pingströrelsen och blev ungdomsledare i 20-årsåldern. När han gick in i vuxenlivet började han ifrågasätta den

svartvita tro han haft och såg runt omkring sig.

Carl-Henric, du nämner i boken att Sveriges pingstförsamlingar kunde ha haft en miljon medlemmar om alla som varit med i barn- och ungdomsverksamhet och deras familjer hade funnits kvar i församlingen. Vad tänker du om det?

– Efter tonåren kan man ha ett behov av att hitta sig själv. Den möjligheten finns inte alltid i församlingen. Men vi måste få vara olika och kunna se det som något berikande. Inte alla behöver vara ett högerfinger, om vi tänker utifrån bilden om församlingen som Kristi kropp. Den som verkligen brinner för att leda människor till tron borde jobba med ungdomar och unga vuxna, det

är där de flesta avgör sig. Det borde ha hög status inom församlingen, men det har det inte. Ungdomsledarrollen läggs ut på dubbelentreprenad. Hemmet tycker att församlingen ska sköta det. Församlingen lägger sedan ut det på en 20-åring med bristande erfarenhet och utbildning. Det är en stor förlust. Det finns många läger där ingen ledare är över 25 år. Det är en utmaning att ge plats för unga ledare, men inte lämna dem för sig själva. Om det finns äldre med kommer det in ett perspektiv på hur man övergår från ung till vuxen i tron.

Hurdan var du själv som ungdomspastor?

– Jag hade knappt koll på något då, kan jag känna. Jag var 20 år när jag började. Jag vet att jag var till nytta för en del, för andra inte alls. Man har mycket energi som ung, men att inte ha distans till de yngre är också själva problemet. Vissa saker blir överdramatiserade.

I boken ger du inget svartvitt svar som lösning på problemet att många lämnar församlingen när de blivit vuxna.

– Det var en frestelse att säga: ”Så här är det, här är de sju nycklarna till framgång”. Det är viktigt att försöka praktisera utifrån var man står. Det finns olika problem att ta tag i beroende på samfund och lokal situation. Alla församlingar behöver fundera på generationsväxlingar. Vissa måste jobba med det svartvita tänkandet. Men det är inget nytt fenomen att tappa medlemmar när de går från unga till vuxna. Det sker oavsett kyrkotradition och struktur. Lärdomen måste vara att vi funderar utifrån oss själva vad vi kan göra för att bli bättre på att leda till en tro för vuxenlivet.

Man får fundera över om det är realistiskt att Gud alltid ska vara så närvarande och tydlig. Funkar det så att Gud blir en beställningsvara?

Känner du att du avviker från mängden av synliga personer inom pingst och andra karismatiska rörelser med ditt budskap?

– Nej, jag tror att vi har många goda undantag som Niklas Piensoho, Tomas Sjödin, Peter Halldorf och Runar Eldebo.

Det här att unga lämnar kyrkan när de blir äldre, vilka kopplingar kan du se till att församlingen har omoderna strukturer?

– Det finns en rad faktorer som jag inte berör i boken. Det är lätt att hamna i ett tänkande om vi och de, att församlingen blir en subkultur. Det finns på många håll problem med ett ålderdomligt språk. Och det förenklar ju inte saken. Man behöver identifiera den typen av problem, men även identifiera att människor går från unga till vuxna och vad som då sker med en människa och hur man kan möta den. Jag menar att Jesus gett oss den perfekta förebilden för det i berättelsen om Emmausvandrarna.

Kan man dra paralleller mellan de äldre som varit med om en väckelse och de yngre som vill ha ett tydligt, svartvitt budskap?

– Det kanske var under tonårstiden som väckelsen kom för många äldre. Men det kan vara farligt att leva för mycket i historien. Onsdag klockan 19 kanske är tiden när man ber om väckelse varje vecka, men sedan går man hem och glömer det. Man kan inte alltid be att Gud sänder fler arbetare till skörden, arbetaren kanske är man själv. Det är lätt att tappa bort att det är vi som är Kristi kropp. Ofta pratas det om egoism som ett ungdomligt problem, men det finns i alla åldersgrupper. De unga vill höra de äldres berättelser och vittnesbörd, men vill inte ärva en mötesform. Det är inte kulturskatten man vill åt.

Foto: Jonas Backman

Finns det något visst ideal inom pingst som ger upphov till att vuxna lämnar församlingen?

– Risken är att idealet blir den eviga tonåringen som även när han eller hon själv tvivlar säger något annat. Sedan finns det ju de som grubblar för mycket, men det är kanske inte så vanligt. Pingsttraditionen har haft de radikala som inte slutar vara ungdomar. Det är omöjligt för dem att leda andra in i vuxenlivet för de har inte själva tagit det steget. Om man anstränger sig för att vara tonåring när man är vuxen så blir det väldigt jobbigt.

I boken nämner du att Gud blev Israels barns springpojke när de gick genom öknen. De blev upproriska eftersom de förväntade sig att Gud skulle förse dem med allt de begärde. Vad kan det här lära oss i vår tid?

– Man får fundera över om det är realistiskt att Gud alltid ska vara så närvarande och tydlig. Funkar det så att Gud blir en beställningsvara? Att han ska utföra våra uppdrag? Att vi finner Gud är inte samma som att vi rutar in honom, utan vi lär oss och upptäcker nya saker.

Går det att ha en stark tro utan att ha en svartvit tro?

– Jag tror att det går. Det går att vara vuxen, reflekterande och ändå radikalt, tydligt kristen. Det är dit vi är på väg, som Paulus säger, att vi slutar dricka mjölk när vi blivit vuxna. När man är tonåring är det helt okej att ha en svartvit tro, men det är inte naturligt i vuxenlivet. Tron blir större, bredare och bättre när erfarenheter läggs till erfarenheter. Det är så lätt att förknippa den första kärleksupplevelsen av Gud i tonåren med de yttre attributen. Emmausvandrarerna i Bibeln fick göra upptäckten att det går att vara kristen trots tvivel. Man kunde säga så här: jag har sanningen och jag söker den. ■

Hanna S Backman
hannasbackman@gmail.com
Frilansjournalist bosatt i Stockholm

Carl-Henric Jaktlund

YRKE: Journalist på tidningen Dagen

BOR I: Falköping, Sverige

ÅLDER: 34

FAMILJ: Fru och tre söner

AKTUELL SOM: Författare till boken *Jesus gick vidare och kyrkan står kvar*

BAKGRUND: Uppvuxen och fortfarande aktiv inom pingströrelsen. Har däremot lämnat tiden som ungdomspastor bakom sig.

LÄS PATRIK HELLSTRÖMS RECENSION AV BOKEN PÅ SIDAN 7.